ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Δ.

Μιά ἀπό τίς πλέον χαριτωμένες καί συμπαθητικές «ντεμπυτάντ», ὡραία κόρη ὡραιοτέρας μητρός. Παράσημα κομψόν, φυσιογνωμία ἐνδιαφέρουσα, μελαγχροινή, γλυκειά, ἐκφραστική, ὕψος παιδιάστικο, ἀνάλογο μέ τήν ἡλικία της. Αἱ ἐμφανίσεις της περιορίζονται ἀκόμα μόνον σέ ἀπογευματινές δεξιώσεις. Τήν διακρίνει συμπαθητικότης, ὀφειλομένη σέ ἀνατροφή ἐπιμελημένη καί εὐγενικῆ ράτσα.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἕνα θαυμάσιο Γκάρντεν-Πάρτυ στόν μαγευτικό κῆπο τοῦ κ. καί τῆς κ. Ἀλ. Σκαναβῆ τήν παρελθοῦσαν Δευτέραν.

— Ἡ δίς Λένα Σκαναβῆ θαῦμα ἰδέσθαι, μέ ζωρζέττα ἐμπριμέ, ρόζ καί ἄσπρη, κατελλίν μεγάλη ἄσπρη.

— Σέ μιά μικρή ἐξέδρα, ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε τά πλέον ἐλκυστικά φόξ καί βάλς.

— Τό λουλουδένιο πλαίσιο —ἀπό λαυλούδια σπάνια— ἀνεδείκνυε ἔτι περισσότερον τίς τουαλέττες τῶν κομψῶν κεκλημένων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ κ. Ρωσσέτη μέ μαύρη καί ρόζ ἐμπριμέ τουαλέττα καί πλατύγυρον ψάθινο μαῦρο καπέλλο, δίς Ε. Ματαράγκα μέ ἰδιότυπη τουαλέττα μπλέ—μαρέν πλισσέ, συνδυασμένη μέ μπλέ καί ἄσπρο, ἡ κ. Ἀλ. Ρόστωβιτς ἐν Καίρου, μέ θαυμασία τουαλέττα ἄσπρη, παντό μαῦρο βυνάλ καί ψάθα σέ μεγάλο σχῆμα, ἡ κ. Α. Ἀργυροπούλου, θαυμασία ἐμφάνισις, μέ πράσινη καί ἄσπρη τουαλέττα καί βέστα ἐπίσης ἐμπριμέ.

— Ἐπίσης παρευρέθησαν κ. καί κ. Μεταξᾶ, ἡ κ. Κ. Ἰωαννίδη, ἐλεγκάνταιν σιλουέττα μέ μαῦρο καί ρόζ «ἐμπρεσσόν» καπέλλο συντονισμένο.

Στό χορευτικό «τερρᾶν» αἱ πλέον ἐπιδέξιαι χορεύτριαι, αἱ δες Λένα Φορέστη μέ μπλέ σέλ χαριτωμένη τουαλέττα, Φανή Ἰωαννίδη μέ ἄσπρα καί μπλέ, Λουσί Ἀμπατιέλου πολύ σίκ, μέ κόκκινα.

— Προχθές δεξίωσις μπρίτζ παρά τῇ κ. Β. Ἀκριβοῦ.

— Ἀπερία τραπεζιῶν μπρίτζ καί κοῦπες.

— Ἀνά χαριτωμένες νέες ἐμφανίσεις ἐξ Αἰγύπτου.

— Ἡ δίς Ἄρτεμις Νικολαΐδη, συμπαθής καί πολύ νόστιμη, μέ μαῦρα.

— Ἡ δίς Ἑλένη Ἠλιαβάκη, ὡραιοτάτη, μέ μπλέ λουβέν σύνολον.

— Διακρίνομεν ἐπίσης τήν κ. Διον. Λοβέρδου, ὡραιοτέραν παρά ποτε, μέ μαῦρα, τήν κ. Ἔφμε Μεταξᾶ μέ μαῦρα καί μπλέ, κομψοτάτη καί πολύ ἐθιμορφη, τήν κ. Ἀρ. Μαδεστούρου, πολύ ἐλεγκάντιση σιλουέττα, μέ μαῦρο σύνολον.

— Ἡ οἰκοδέσποινα, συμπαθεστάτη καί πολύ χαριτωμένη, μέ μπλέ μαρέν κομψή τουαλέττα.

— Ἐπίσης παρευρέθησαν ἡ κ. Ἠλ. Ἠλιάσκου, ἡ κ. Ν. Πετρίτση, ἡ κ. Σπ. Λοβέρδου, ἡ κ. Καπαμαγγάννη, ἡ κ. Σωσέντη, ἡ κ. Δ. Ναούμ.

— Ἡ κ. Ἀρβανιτίδου, θαῦμα κομψότητος καί λεπτῆς ἐθιμορφιᾶς, μέ μαῦρα.

— Διακρίναμεν ἐπίσης τούς κ. κ. Ἠλ. Ἠλιάσκου, Στρατηγόν Πετράκαν Μαυρομιχάλην, Σκαλλάνον, Κ. Μεταξᾶν, Γ. Μακκᾶν, Τσοποτόν, Φίλωνα, Λεληκάννην, Ἀθανασιάδην, Κωνσταντινιάδην, Στρατηγόν Νικολαΐδην, κλπ.

— Τήν προσεχῆ Πέμπτην χορευτική ἑσπερίς εἰς τήν Ρωσσικήν Πρεσβείαν.

— Τό Σάββατον γεῦμα παρά τῷ Πρεσβευτῇ τῆς Ἰαπωνίας καί τῇ κ. Καβασίμα.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ εἰκών τοῦ σημερινοῦ ἐξωφύλλου μας εἶνε ἔργον τοῦ Ζ. Ἑρμπαχ μέ τόν τίτλο «Ὁ Ἔρως».

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰς τιμὰς παλαιὰ διάφορα βιβλία, παντὸς εἴδους καὶ πάσης γλώσσης, καθὼς καὶ ὁλόκληρες βιβλιοθῆκες. Γράψατε: «Μπουκέτο», Λέκα 7, Ἀθήνας.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

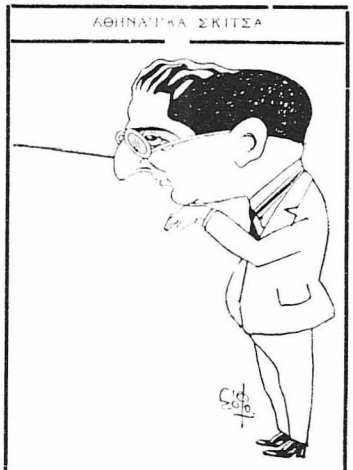

Ὁ Μαέστρος τοῦ «Μοντιάλ» κ. Βιτάλης
(Σκίτσο τοῦ κ. Σοφ. Ἀντωνιάδη)

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΗΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ

ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΟΥ

ΙΑ'.

ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ

Ὁ Θεός, ὅπως τόν φανταζόμαστε, ἔχει μακρυά λευκή γενειάδα. Ἐπίσης κι' οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔτσι φανταζόντουσαν τό Δία. Ἐπίσης ὅλ' οἱ Προφῆτες τῆς Γραφῆς εἶχαν μακρυά γένεια, γιατί στήν ἀρχαιότητα, ἡ γενειάδα ἦταν σημεῖο δυνάμεως κι' ἐπιβλητικότητος.

Σήμερα ὅμως τά πράγματα εἶνε πολύ διαφορετικά.

Ἐλάχιστοι διατηροῦν μεγάλα γένεια.

Ἐξετάστε —γιατί μένουν ἀκόμα λεριοί— τούς γενειοφόρους. Δέν εἶνε τίποτε ἄλλο, παρά ἤσυχοι ἄνθρωποι, λίγο λιμφατικοί, ἀγαθοί ἤ διανοούμενοι, τῶν ὁποίων τό πνεῦμα δέν μπορεῖ νά συμβιβαστῆ πρός τό... πνεῦμα τῆς ἐποχῆς.

Ἡ διατήρησις τῆς γενειάδος εἶνε σήμερα μιά ἀπόδειξις νωθρότητος, μιά ἀπόδειξις ὅτι ὁ γενειοφόρος δέν ξυρίζεται θέλοντας ν' ἀποφύγῃ τήν καθημερινή αὐτή σκοτούρα. Δείχνεται ἔτσι ἀνέλπιστος νά πάρῃ τήν ἀπόφασι νά ξυρίζεται καί νά κάνῃ τήν ἐμφάνισί του εὐχάριστη στούς συγχρόνους του.

Ἀπεναντίας, οἱ ἐνεργητικοί καί ἐπιβλητικοί ἄνθρωποι, οἱ ἄνθρωποι οἱ προωρισμένοι νά κυβερνοῦν τά πλήθη —ὁ Καῖσαρ, ὁ Ναπολέων, ὁ Μουσσολίνι— ἦσαν ξυρισμένοι.

Η ΓΡΑΒΑΤΑ

Τό ζήτημα τῆς γραβάτας εἶνε σπουδαιότατο. Φτάνει μερικές φορές μιά καλή καί καλοδεμένη γραβάτα γιά νά γίνῃ κανείς διάσημος στήν Ἱστορία. Παράδειγμα ὁ Μπρουμμέλ, ὁ Ντ' Ὀρσαί καί τόσοι ἄλλοι περίφημοι δανδῆδες.

Ἡ γραβάτα εἶνε ἴσως τό μόνο ἐξάρτημα τῆς τουαλέττας μας πού μᾶς ἐπιτρέπει νά δείχνουμε λίγη προσωπικότητα καί φαντασία. Ἐπίσης μᾶς βοηθάει νά κρίνουμε τόν χαρακτῆρα τῶν ἄλλων... Ἕνας ἄνθρωπος ἄτσαλος, ἕνας ἄνθρωπος μισοδόλιος καί φανφαρόνος ἤ ἕνας λεπτός ἤ ἕνας τεμπέλης, ἀναγνωρίζονται ἀπό τήν γραβάτα τους.

Ἂν θέλετε νά φοράτε τη γραβάτα σας σάν ἄνθρωπος μέ γοῦστο, φροντίζετε ὅπως ἡ γραβάτα σας χρησιμεύει, ὄχι γιά νά σᾶς διακρίνῃ ἀπ' τούς ἄλλους, μά γιά νά συμπληρώνετε, διακριτικά καί λιτά τήν τουαλέττα σας.

Ἡ χτιστῆς κι' ἐπιδεικτικές γραβάτες δέν δείχνουν καμμιά κομψότητα.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Ὁλόκληρη ἐκστρατεία ἔγινε πέρυσι στήν Εὐρώπη, ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κατά τίς μεγάλες ζέστες τοῦ καλοκαιριοῦ κυκλοφοροῦν μέ τό σακκάκι τους στό χέρι ἤ μέσα σ' ἕνα καφενεῖο ἤ ὁποσδήποτε ἄλλο δημόσιο κέντρο, ὄχι μόνον εἶνε χωρίς σακκάκι, ἀλλά κι' ἀνασηκώνουν τά μανίκια τοῦ πουκαμίσου τους

— Κτύπησαν ἀμερικανικά, ἀπαντοῦν στήν περίπτωσι αὐτή οἱ καλοκαιρόμενοι. Σέ ὅλα τά γραφεῖα τῆς Ἀμερικῆς οἱ ἐπάλληλοι ἐργάζονται κατά τό καλοκαίρι, φορῶντας μόνο τό πουκάμισό τους. Γιατί νά μήν κάνω κι' ἐγώ αὐτό;

Δέν ξέρω ἄν σέ ὅλες τίς περιστάσεις μπορεῖ νά πάρῃ κανείς τούς Ἀμερικανούς ὡς μοντέλλα εὐγενείας.

Μά εἶνε πρακτικοί ἄνθρωποι...

Καί στή δύσκολη ἐποχή μας, σέ μιά ἐποχή πού ἡ λεπτομέρειες κοντεύουν πειά νά σβύσουν, θά ἦταν προπαμφερῶ, ἀντί νά περιορίζεται κανείς στήν παράδοσι, νά σκέπτεται λίγο πρακτικώτερα.

Παράδειγμα: Μπαίνετε σ' ἕνα κατάστημα καί βλέπετε στό λογιστήριο ἕναν ἐπάλληλο καλοχτενισμένο, μέ τό λαιμό ἐλεύθερο καί μέ τό πουκάμισό του ὁλοκάθαρο καί ὁλόλευκο.

Ἔτσι ντυμένος, διατηρεῖ ὅλη τήν ἄνεσί του καί σᾶς χαμογελάει πρόσχαρα.

Ἐνῶ ἀπεναντίας, ἄν φοράει τό σακκάκι του, θά σᾶς γίνῃ ἀποκρουστικός, κατακόκκινος ὅπως εἶνε, ἐνῶ σταγόνες ἱδρῶτος κυλοῦν ἀπ' τό πρόσωπό του...

Λοιπόν, ἅμα κάνει μεγάλη ζέστη, καταργῆστε τό σακκάκι. Ἔτσι θά φαινόσαστε πιό εὐχάριστοι στούς ἄλλους.

ΤΟ ΜΠΑΣΤΟΥΝΙ

Τό μπαστοῦνι δέν χρησιμεύει πειά σέ τίποτε. Μονάχα μερικοί γέροι τό χρησιμοποιοῦν ἀκόμα. Ἐπίσης στήν ἐξοχή μπορεῖ νά μᾶς εἶνε χρήσιμο. Στίς σύγχρονες πόλεις δέν κινδυνεύει πειά κανείς νά τσακιστῆ στίς πέτρες τοῦ δρόμου καί γι' αὐτό τό μπαστοῦνι εἶνε ἐντελῶς περιττό.